

5^e zondag Veertigdagentijd Jaar C

Jes. 43, 16-21 Ps 126 (125) 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6 Fil. 3, 8-14 Joh. 8, 1-11

In het evangelie van vandaag brachten de farizeeërs en de schriftgeleerden een overspelige vrouw naar Jezus om Hem te laten oordelen. Overspel was, in de Joodse wet, een ernstige misdaad die bestraft kon worden met de dood door steniging.

Hoe dan ook, het belangrijkste doel van de farizeeërs en schriftgeleerden was Jezus in de val te lokken en dit tegen Hem te gebruiken. Het is niet omdat zij de wet wilden handhaven. Dat als Jezus zou zeggen: "Ja, stenig haar en dood haar", Hij Zijn onaangetaste naam zou verliezen bij de menigte omdat Hij medelevend en liefdevol is met de zondaars. Hij zou niet langer gezien worden als de barmhartige wonderdoener. Hij zou Zijn populariteit verliezen en Hij zou Zijn aantrekkingskracht op de menigte verliezen. En als Hij zou zeggen: "Nee, dood haar niet", dan zou Hij ook in de val lopen omdat zij Hem zouden kunnen beschuldigen van tegen de wet te zijn en van tegen hun tradities te zijn.

Maar Jezus liep niet in hun val. In plaats daarvan zei Hij tegen hen: "Laat degene onder u die zonder zonden is, het eerste een steen op haar werpen." Deze woorden van Jezus treffen hen als een scherp zwaard dat hun harten doorboort, hun harten opent en beseft dat ook zij zondaars zijn en dat niemand van hen kan beweren dat zij/hij goed en zonder smet is.

Vandaag zien we Jezus met zijn vinger op de grond schrijven, alsof Hij druk bezig was en tegelijkertijd afwezig in een belangrijker karwei dan te moeten luisteren naar de beschuldigers van die vrouw die bij Hem gebracht werd omdat ze betrappt was op overspel.

Wij moeten aandacht schenken aan de gemoedrust en het gevoel voor humor van Jezus, zelfs op momenten die voor anderen van grote stress kunnen zijn. In onze huidige dagen, die in razend tempo voorbijglijden en onze zenuwen bij vele gelegenheden in de knoop brengen, is dit een praktische les voor ieder van ons.

De stille en grappige vlucht van de aanklagers herinnert ons eraan dat God de enige is die over ons kan oordelen. In ons dagelijks leven, in ons werk, in ons gezin of in vriendschappelijke relaties, vellen wij vaak waardeoordelen. Meer dan eens is ons oordeel verkeerd en schaadt het de goede naam van anderen; dat is een echt gebrek aan rechtvaardigheid dat ons dwingt tot herroeping. En dit is niet altijd zo gemakkelijk. Als we Jezus beschouwen te midden van die aanklagers, kunnen we heel goed begrijpen waar de heilige Thomas van Aquino op wees: In elk werk van God zijn zowel rechtvaardigheid als barmhartigheid verenigd en ondersteunen ze elkaar. Gerechtigheid zonder barmhartigheid is wreedheid; en barmhartigheid zonder gerechtigheid is ondergang, vernietiging.

Laten we ons met vreugde vervullen in de zekerheid dat God ons alles vergeeft, absoluut alles wat we ooit gedaan hebben, doen of zullen doen, door berouw te tonen in het sacrament van de biecht. In deze vastendagen hebben we in het sacrament van de verzoening de prachtige gelegenheid om te gaan tot wie rijk is aan barmhartigheid.

Jezus vergeeft de overspelige vrouw niet omdat haar zonde onschuldig is, maar omdat Hij zelfs zondaars zoals haar liefheeft. Hij geeft haar een nieuw leven en een kans om ten goede te veranderen. Een kans om zichzelf te verlossen van haar waardigheid als kind van God. Amen

Kapelaan Taison Titus